

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Deu[m] fulmina ostendere sæpiùs, quàm mittere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ribus fieri deberet, ac metuendum? Quod sanè & olim factum est, cum Moyſi legem daret, tabulis lapideis inſculptam; & cum Pharaonis contumaciam vellet frangere; itémque, quando aliàs *illuxerunt fulgura eius orbi terra:* & quando vel Angeli facies facta est velut species fulguris; immò vel Moyſis etiam radijs cornuta. Voluisse & alios Reges, hac effigie, suos fingi coloffos, testatur Plutarchus. Sed, aliud fulmen, in DEO, significat, aliud in tyrannis. *Quemadmodum in vulnere prius apparet sanguis, quam plaga,* ait ille, *& quemadmodum prius emicat fulgur, quam tonitrus audiat; ita apud Tyrannos, hoc est, Principes fere omnes, prius erumpit condemnatio, quam probatio; & periit delatus prius, quam coarguatur.* De quibus meritò dicitur: *Procul à Ioue, procul à fulmine.* At DEI iudicia non sunt præcipitata. Nulla crimina damnat, nisi, quæ ipse oculus testis habet probata. Quæ, vbi ad pœnam matura esse apprehendit, etiam procul ferit. Nam enim nocens tam potest procul à DEO recedere, ut eò sese potentia illius nō extendat; nemo ad eum tam propè adire, ut ei fulmen noceat innocenti. Quapropter longè rectius DEO conueniret id, quod in Antonini Pij, atq; etià in aliquot Neronis nummis, cernere est, fulmen in thoro collocatū; aut, quod in suis symbolis Carolus V. & Maximilianus II. vsurpârunt: in quorū Numismatis, *Aquila fulmini insidet; cui ramus oliuæ est additus.* Ostendebatur scilicet, offendendi potestatem penes Imperatorem esse; verùm, ob illius clementiam, quiescere, & non, nisi consultò, torqueri fulmen. Appositissimè Seneca: *Quare, inquit, id fulmen, quod solus Iuppiter mittit, placabile est? Pernitiosum id, de quo deliberauit, & quod alijs quoq; dijs auctoribus misit? Quia Iouem, id est, Regem prodesse etiam solum oportet, nocere non, nisi cum pluribus visum est.*

Vt tales sint Reges, Principesque: & quicumq; magnam potentiam, inter homines, adepti sunt; ut, non quod falsus monitor, verus susurro, aut adulator, atque hinc ira, & in vindictam ebulliens superbus sanguis suggerit, sed quod æquitas, quod ratio, quod consilia sana suadent, id statuant & mandent; DEVS ipse fulmina non statim expedit, *quoties homines peccant:* quæ etsi in manu habeat, ac potestate, tamen millies, atque iterum millies finit antè quiescere, quàm decernat vibrare: prius telum ostentat, quàm in-

Exod. 9. 23.

Psal. 96. 4.

Daniel. 10. 6.

Erasm. Chil. 1. cent. 3.

Vide Lucæ 11. 21. & 22. 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

Luc. 11. 21.

Luc. 22. 29.

Luc. 22. 30.

Senec. Nat. q. q. lib. 1. c. 43.

V.

Psal. 59. 6. gerat, *ut fugiant à facie arcus peccatores, quos mauult metu, quàm pœnis coërcere. Quod si illi differunt, si nauigationem prorogant, & cum Accessao, lunam magis opportunam expectant, tardantque conuerti ad Dominum, & implent mensuram scelerum; tunc corusca tela, diu librata & rotata, mittit; in contumaces, aut eos, quorum Tartaro digna facinora, omni contumaciâ, sunt detestabiliora.*

lib. VI. **Vide Lucret. lib. 6. Iob. 1. 16.** **Psal. 49. 4.** Tametsi enim fulmina, non Cyclopum manibus, sed in nube, ipsius naturâ industriâ, ad terram concutiendam, agrôsq; fertiliores faciendos, aliôsq; vsus fabricantur; censentur tamen meritò, è cœli armamentarijs promi. Vnde & *ignis Dei* appellantur; quia hic ignis est non solum à Deo, ut cæteri ignes, sed etiâ, quia de cœlo, & quia potentissimus, penetrantissimus, velocissimus, & maximè formidandus. Sæpe enim his armis utitur Deus, ad hostes suos subigendos. Siquidem, si insolentes fuerint, *aduocabit cœlum desursum: & terram discernere populum suum. Et annuntiabunt cœli iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.* Sicut fuit, quando D. Maurilius fanum diuersis idolorum cultibus, dedicatum, nō procul Andegauo, videns, humanâ vi, excindi non posse, oratione impetrauit, ut, igne de cœlo labente, quidquid simulachrorum, & immūditia ibi erat, momento temporis abfumeretur. Tres pueros *non tetigit omnino ignis; qui tamen incendit, quos reperit iuxta fornacem.* Quod prodigium renouatum est, in Iphigenia Ægypti Æthiopum Regis filia.

Sur. Tom. 5. die 13. Septēb. **Dan. 3. 48.** Ea, D. Matthæi Apostoli colloquio, Christianorum numero addita, cum Christo virginitatem vouisset, & iam, constructo cœnobio, multis virginibus Deo pariter dicatis præesset, neque minis, neque blanditijs moueri potuit, ut Hirtacum paterni regni successorem acciperet maritum, æterni Regis se esse sponsam dicens, nec licere sibi, illo relicto, alteri nubere. Hirtacus, amore in furorem versò, Iphigeniam, cum toto cœtu, adeoq; etiam cum ipso monasterio, cōcremari iussit. Admoto igne, flamma virginalis pudicitia: vltix inde se auertens, in regiam proflit, quam, Hirtaco, cum vnico filio, vix euadente, funditus consumpsit. Hirtacum morbi impatientia, filium Hirtaci diabolus infessor interemit. Ita calido se, suôsq;, elemento defendit Deus, dum libidine æstuantem hostes vltus est, in quos flammam refluat. Quid habet hic Momus, quid nasum corrugat